

Република Србија
УПРАВНИ СУД
З У 16451/10(08)
15.06.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранка Ињац, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Биљане Тамбурковски Баковић, чланова већа, са Светланом Живановић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из Н.Б., Булевар ..., против тужене Скупштине општине Смедеревска Паланка, ради поништаја решења број ... од ... године, са заинтересованим лицем Б.Б. из С.П., ..., кога заступа З.З., адвокат из С.П., Улица ... у правној ствари грађевинској, у нејавној седници већа одржаној дана 15.06.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Скупштине општине Смедеревска Паланка број ... од ... године.

Образложење

Оспореним решењем, оглашава се ништавим решење Скупштине општине Смедеревска Паланка бр. .... од ... године којим су, ставом првим диспозитива, Ш. уд. А. Ш. из С.П., као ранијем сопственику национализованог грађевинског неизграђеног земљишта, дате на коришћење - ради подизања породичне стамбене зграде - кат.парцела ... у површини од ... ара и ... мкв. и кат.парцела ... у површини од ... ара и ... мкв., обе у КО П. Ставом другим диспозитива, Ш.Ш. је дужна да, у року од 3 године од дана пријема тог решења, на наведеним парцелама подигне зграду која испуњава услове прописане грађевинским прописима и одлуком која замењује

урбанистички план, или да у истом року право коришћења ових парцела под истим условима пренесе на друго лице, а ставом трећим диспозитива истог решења, уколико не поступи по одредби става 2. диспозитива тог решења, губи право коришћења на наведеним парцелама.

Тужилац је у тужби поднетој Окружном суду у Смедереву дана 10.12.2008. године, оспорио законитост решења туженог органа, истичући да је оно донето уз битне повреде правила поступка јер тужени није могао да донесе одлуку по предлогу лица које нема својство странке. Посебно истиче да се тужени орган није позвао на конкретну материјално-правну одредбу која је повређена приликом доношења решења бр. ... од ... године, са којих разлога је предложио да суд тужбу уважи а оспорено решење поништи.

Заинтересовано лице, Б.Б., је преко пуномоћника З.З., адвоката из С.П., у одговору на тужбу предложио да суд исту одбије као неосновану, јер се оспореним актом не угрожава било које тужиочево право, ако га има, нити су спорне парцеле постојале у моменту доношења решења које је оглашено ништавим, нити су матичне парцеле представљале неизграђено грађевинско земљиште, а нити је пок. Ш.Ш. била ранији сопственик матичних парцела. Даље истиче да, све и да је пок. Ш.Ш. имала неко право, то своје право не би могла пренети на тужиоца изјавом, како је то у конкретном случају учињено, већ уговором који би био сачињен у писаном облику и забележен у земљишним књигама, без чијег постојања и забележбе у земљишним књигама није могло бити пуноважног преноса, што у конкретном случају није учињено, а што је тужени орган правилно утврдио.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу члана 89.став 1. Закона о уређењу судова (“ Службени гласник РС”, бр.116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, на основу члана 29.став 1.истог Закона.

Након разматрања навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове

управне ствари, поступајући на основу члана 77.став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), по правилима поступка прописаних одредбама Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ”, бр.46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета произлази да је Скупштина општине Смедеревска Паланка, Одељење за финансије, својим решењем број ... од ... године, Ш. удови А. Ш., као ранијем сопственику национализованог грађевинског земљишта, дала на коришћење ради изградње породичне стамбене зграде катастарске парцеле ... и ..., обе у КО П., с тим да, у року од три године од дана доставе тог решења, подигне зграду која испуњава услове предвиђене грађевинским прописима или да у истом року пренесе право коришћења ових парцела на друго лице под истим условима. Својом изјавом од ... године, овереном пред Општинским судом у Смедеревској Паланци 04 П.....3/66, Ш.Ш. је своје право коришћења на кп.бр. ... и ... уступила А.А., овде тужиоцу, коме је, решењем Секретаријата за привредне и комуналне послове општине С.П. број ... од ... године дозвољена изградња спратне стамбене зграде на основу урбанистичке сагласности бр. ... од ... године.

Тужени орган је донео оспорено решење с позивом на одредбе члана 257. став 1. тачка 2. и 5. Закона о општем управном поступку и члана 9. Закона о промету земљишта и зграда („Службени лист СФРЈ“ бр.43/65) и са образложењем да је првостепени орган решење од ... године, донео и уз очигледну повреду материјалног закона, односно одредбе члана 9. Закона о промету земљишта и зграда, којом је прописано да уговор на основу кога се преноси право коришћења или право својине на земљиште или зграде мора бити писмен. По мишљењу туженог органа, приликом доношења решења које се оглашава ништавим, погрешно је утврђена одлучна чињеница – ко је био ранији сопственик предметних непокретности, док очигледна повреда материјалног закона произилази из тога што је пренос права трајног коришћења, у конкретном случају, извршен на основу оверене изјаве Ш.Ш. уместо на основу уговора.

Међутим, по налажењу Управног суда, основано се тужбом истиче да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца. Ово стога, што је одредбом члана 257. став 1. тачка 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”бр.33/97 и 31/01), на коју се позвао тужени орган доносећи оспорено решење, прописано да се ништавим оглашава решење које би својим извршењем могло проузроковати неко дело кажњиво по кривичном закону, о чему се у конкретном случају не ради, будући да Закон о национализацији најамних зграда (“Службени лист ФНРЈ”број 52/58...24/61) у чл.40. прописује да ће на захтев ранијег сопственика национализованог грађевинског неизграђеног земљишта, општински народни одбор дати му то земљиште на коришћење ради подизања породичне стамбене зграде, ако се према урбанистичком плану или одлуци народног одбора која тај план замењује, може на том земљишту подићи таква зграда. Такође, суд налази да се решење може огласити ништавим применом одредбе члана 257. став 1. тачка. 5. ЗУП-а, само ако је тим решењем очигледно повређен материјални закон, при чему та повреда материјалног закона мора бити очигледна, односно директна. Коначно решење се не може огласити ништавим применом наведене одредбе закона, ако је донето на бази неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, или неправилне оцене доказа који су изведени у проведеном управном поступку, па суд налази да у оспореном решењу није утврђена испуњеност законом прописаних услова за примену института ништавости решења, а правна ваљаност предметне изјаве Крстић Ружице, као основа за пренос права коришћења на тужиоца, може се оспоравати у парничном поступку пред надлежним судом.

На основу изнетог, Управни суд налази да оспорено решење не садржи разлоге који упућују на примену одредбе члана 257. ст.1. тачка 2. и 5. Закона о општем управном поступку за оглашавање ништавим решења од 14.07.1965.године, због чега је тужбу уважио и поништио оспорено решење.

Са изнетог, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе члана 41. став2. У вези члана 38.став2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96), а сходно члану 77.став 1. Закона о

управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.06.2011. године, З У 16451/10 (08)

Записничар
Светлана Живановић,с.р.

Председник већа – судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП